

Cuneiforme Cæterum quibus futuris³ cuneiforme os circumfcribatur, superius abundè diximus. Hoc, si quod aliud, insigniter uarium est: unde etiam non iniuria à multiplici forma Veteres id nuncupauere. Ad latera enim, & in temporum cauis, tenue & perquam solidum est. in medio autem, capitisq; basi omnium caluarie ossium longè crassissimum uidetur, & intus plerumque uacuum.⁴ in qua uacuitatis sede tunc ostendit duo grandia antra, tenui quopiam osseo septo interstincta, in cuius inferiori etiam sede paruum conspicitur antrum. Hæc undique ossis squama obducuntur, aut (ut sic dicam) omni circumferentia osse sepiuntur, nusquam perita, præterquam in narium amplitudinem. Duo enim præcipua antra singulis foraminibus illuc pertinent, inter spirandum aërem ex narium amplitudine affluentia, quem simul cum molli quadam medulla complectuntur. Atque hæc cuneiformis ossis antra intus latitania, effractio osse co uelim expendi diligentius, quo mirabiliori artificio conficta sunt, & quo magis à dissectionum peritis ignorantur. dein etiam ideo accuratius ueniunt obseruanda, quod Galenus perperam hoc os cribri aut spongiæ modo perforatum, & cerebri pituita transmittere scriptum reliquit. Nequaquam enim eiusmodi foraminibus peruium est, at continuum & solidum undiq; in superficie cōspicitur. & si quando eiusmodi antris non donatur, nihil prorsus à substantia & conformatione tali, aut calcis, aut alterius cuiuspiam ossis differt, quod exterius continua in crustatum obuolutumq; est squama, & intus tantū paruis cauernulis, tenuissimipumicis modo, oppletur. Cuneiforme os ubi ita crassum est, & internam caluarie sedem respicit, sinu quodam donatur, cui Natura glandulam imposuit, defluxum pituitæ excipientem. Ab hoc enim sinu deinde utrinq; leues meatus deducuntur, pituita deferentes. Impossibile enim esset, etiam si id os spongiæ modo in superficie perforatum donaremus, illis foraminibus pituitam ferri. At satius erit meatus aut sinus pituitæ gratia celatos, unā cum capitis ossium foraminibus duodecimo Capite persequi, & de pituitæ expurgatione in septimo libro, qui cerebro dedicabitur, differere: potissimum quum hic nuda ossium tradenda sit cognitio. Quinetiam processus cuneiformis ossis, quos in interna caluarie sede ad dicti sinus latera ostendit, tunc demum melius intelligentur, ubi illum sinum ossisq; foramina pertractabimus. Verum præter illos processus, cuneiforme os in externa sede ad caluarie basim⁵ alios quatuor exigit, utrinq; binos, & uespertilionum alarum modo prominentes, unde etiam *νεφροειδές* nuncupatur. In duarum alarū medio sinus cavitatisq; conspicitur, à qua ualidus enascitur musculus, qui in ore delitescens, maxillam inferiorem sursum trahit. Atque huius musculi exortus gratia hi processus extuberant, cum ut is aptum ex illis duceret principium, tum etiam ut principium ab illis tuto custodiretur. ⁶Ostium capitis os in frontis ossis basi contentum, futura illa circumfribitur, quæ id à frontis osse & cuneiformi terminat. & ⁷illa etiam quam in humiliori narium septi sede ducti hoc os à maxillæ superioris ossibus dirimere antea diximus. Præfens os præter narium septum ab ipso eductum, ossis organorum sedes constituit, & multis foraminibus odororum gratia peruium est: at tenue interim substantiaq; solidum se spectantibus offert. Dein in caluarie amplitudinem oblongum educit⁸ processum, septi ritu sedes interdiuidentem, quibus ossis organa reponuntur. Quinetiam processui illi duræ cerebri membranæ pars pertinacissimè connascitur, quæ dextrā cerebri partem à sinistra interdiuidit. Ad hunc itaque modum capitis ossa se habent, sedem qua cerebrum continetur efformantia, quibus ali quis fortè ex Galeni libro de Ossibus aliud os putauerit adijciendum, quod in cerebro repositum arbitrabitur. Galenus enim ad eius libri finem, inter ossa medicinæ Candidatis non descripta, aliquod etiam in cerebro obuuium, enumerasse uidetur. quod fortassis est occipitis ossis processus in canibus admodum conspicuus, & nihil minus quam in homine apparens. Canibus nanque inter cerebellum ac cerebrum, latum, sed tenue os interuenit,⁹ ubi duntaxat in hominibus duram cerebri membranam obseruamus. Quum itaque eius ossis apud Galenum alia nulla fiat mentio, diuinandum est, num ille canis processus ab ipso intelligatur: an uerò ante ipsum aliquis (ut Marinum fecisse opinor) illius meminerit, & Galenus postmodum in bobus suis, quorū cerebra potissimum aggrediebatur, id nunquam obseruauerit: ac proinde ita solum perfunctoriè, ne quicquam saltem, cuius alij dissectionum periti quouis pacto meminissent, ab ipso in Anatomies tractatione omissum uideretur, ossis illius mentionem facere uoluerit: id quod & de summo humero, seu superiori scapulæ processui accidisse (quum scilicet tertium quoddam os, nonnullorum Hippocratis uerborum occasione, præter clauiculam & summum humerum¹⁰ in illorum ossium connexu obseruari tradidit) in sequentibus liquisdò demonstrabitur.

Libro 9 de
Vsu partium.
Cuneiforme
os spongiæ mo
do non esse per
uium.

Processus a
lis similes.

Ostium ca
pitis os.

Os quo canis
caluarie inter
na superficies
abundat.

3. 4. 5. fig.
O. P. & Pri
uatim 8. f.

8. f. C. D.
E. F. G.

6. f. M.
d. f. 6. h.
7. A.

4. 5. f. P. P.
& de m. nu
meri 2. 3.
4. 5.
f. 6. muscu
lorum tabu
la.

8. f. fig. A.
B. A. m. 6. f.
secundum
A. 4.
h. 1. f. ca. 9.
8.
i. 12. f. lib. 7.
C. D. E.
h. 6. f. fig. 4.
i. 12. f. lib.
7. H.

7. fig. li.
7. O. O.

In integris
fi. Q. ad.

DE

DE HVMANI CORPORIS FABRICA LIBER I.
DE OSSE IUGALI, ET OSSIBVS QUORUM
rupi præruptæ assimilantur. Caput VII.

Huic Capiti nulla præfigitur figura, quod iugale os in præcedētis Capitis tertio figuris V & X notatum fuerit. quemadmodum & ipsius futura in tertia quidem figura autem Y indicabatur. Ossa uerò quæ rupi præruptæ assimilantur, seu quæ lapideis, etiam quinta præcedētis Capitis figura ostenduntur, tota nimirum sede, quæ M, M, m, m, m, m, k & huiusmodi in caluarie basillicæ repositi characteres occu

tura coeuntibus.¹ ac posterior quidem eius pars temporis ossis processus est, ante pars, illius ossis processus censeatur, quod uniuersum oculi sedis externum angulū & maxillæ superioris ossium primum numerabitur. Adeo sanè, ut os iugale proprijs terminis, aliudq; nihil sit, quam duorū processuū mutuo² futuræ beneficio cōmissorū. Cæterum os iugale medullæ expers est, solidū, durum, & lapidis modo ad patiendū. Huiusmodi nanq; efformari decuit, quod temporali musculo operimentū ritu fuerat. Hoc enim os foris gibbum, intus cauum, illi musculo sagacissimè opponitur. interim Natura hoc propugnaculo minimè cōtenta, temporalem in capitis ossibus parte occultauit, sinum ossibus insculpens musculo recipiendū apprimè idoneum, & dique uicinarum partium tuberibus promontorijsq; circumsepientem. Atque id Naturam molitur, quando quidem temporū musculi male affecti, conuulsiones, febres, amantias inferunt, quia neruorum principio proximè accedunt, & solum os eos ipsiusq; membranis dirimit. Adde³ quinos neruorum cerebri surculos (præter tres notos Anatomicis, duos adinueni) singulis musculis implantari: ob idq; non iniuria potestatem pronunciauissè, plagas præcipuas ac stuporem inducentes, esse temporalem musculorum præstantiam in secundo libro cum reliquis ad unum omnibus absequemur. ubi etiam docebitur, iugale os in hoc præcipue formatum, ut ab ipso manus forius musculus opportunè principium ducat. Cæterum ueteribus libere habentur, quæ petram & effractam rupem non duritia modò, uerum etiam imagine reiusmodi autem est inferior capitis pars, qua dorsalis medulla è caluarie delabitur, ac lares & stylium referentes temporū ossiū processus exoriuntur. Eius enim regionis ossiū uniuersi corporis durissima & solidissima existunt, atq; reuera cōmodi musculorum ac insertionis gratia, præruptæ asperæq; rupi quàm similima. Vnde etiam hanc partem nominandā arbitror, nullumq; in corpore os propria finitū circumfcriptione perpicuum uel à ueteribus fuisse appellatū reor. Quamquam rursus non ignorem plurimam temporum ossa hoc nomine indicauisse, nō quidem adhuc uniuersa, uerum illarū portionē, quæ dictos ante processus educit. Per me igitur, ita temporū ossa nominemodò neminè lateat, dictā nobis caluarie basis regionē Anatomicis creberrimè per nuncupari, & dein interdū ossa quedā ab ipsis cōmemorari, ac si propria donaretur ptione: quū tamen nihil aliud uerè cēsenda ueniāt, quàm duorū ossiū mutuo coeuntē diximus) fines, & aliquando unius alicuius ossis una sedes, uti euenisse audies in ossiū cri ossis lateribus coarctantur, ac triplici nomine pro sedium ratione donantur.

DE OSSICVLIS AUDITVS ORGANI
ni constructionem ingredientibus. Caput VIII.

HUIVS FIGURÆ
cem sequens pagina p